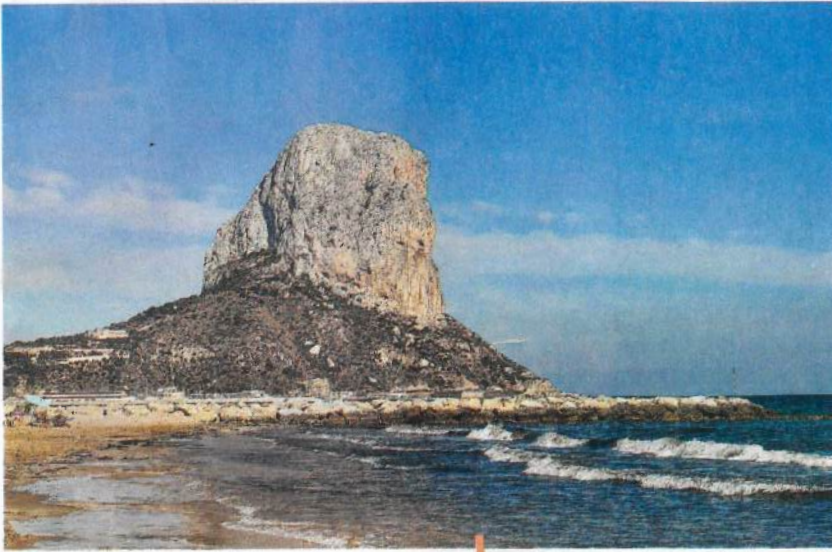

Un penyal vora la mar

WIKIPEDIA

Per orientar el lector diré que a la costa prop de Calp, al País Valencià, hi ha el penyal d'Ifac. La seua ascensió en diumenge de gener és meravellosa. El penyal és ara un parc natural però en temps pretèrits era l'indret on s'agafaven els falcons pelegrins que el rei de la corona d'Aragó usava en el seu temps d'oci de caça. El noble Ausiàs March, falconer major del rei, segur que havia demanat que li portessin aquests falcons del penyal d'Ifac. Aquest penyal té una presència formidable des de tota la contornada. De lluny, des dels miradors de la vila d'Altea, sembla res, una joguina llampada per la llum darrera de la posta, però a prop és impressionant la mola de pedra calcària on xisclen les gaves i pugen els excursionistes sorollosos de diumenge al matí: tant xerren com xisclen els uns com els altres. Hi ha parelles joves que ca-

**EL PENYAL D'IFAC ÉS
ACTUALMENT UN PARC NATURAL
I LA SEVA ASCENSÍO ÉS
MERAVELLOSA**

minen: hi ha noies que tenen por. Dones de bon tomb de maluc pugen valentes. L'ascensió és exaltant: les cames segueixen la mirada, els genolls sostenen la tensió, les plantes dels peus cerquen la roca segura, la ment es desentén de les cabòries, els músculs de la cama s'ajusten als ritmes d'ascensió.

Des de dalt del cim, veus tot de joves a qui els agrada caminar. Hi ha algú que s'il·lusiona quan ens sent parlar català. Unes noies, al mirador magnífic, posen música forta sense respecte pels altres, que volem silenciació davant l'amplitud del mar.

Miro tota la muntanya de Calp

construïda. L'efecte és devastador: per a uns és un progrés, per a altres, un desastre ecològic. Les cases i xalets blancs semblen un mosquer, una animalada, diu la meua amiga. Un munt de cases blanques fins on arriba la vista. Un vesper atapeït, una arna humana que fa mal als ulls. El turisme va treure Espanya dels índexs de pobresa dels anys quaranta i cinquanta. La costa del País Valencià ha estat construïda sense contemplacions, i encara es veuen excavadores que graten la serra. La llengua valenciana ha estat abandonada, en públic. Les cases han estat venudes a alemanys, suecs, francesos, anglesos i holandesos. Tot flueix de riquesa. Ara a Alacant són rics. Altea és plena de cases i d'apartaments turístics. Un riu petit com l'Algar, de 9 quilòmetres de llargada, abasteix d'aigua Benidorm, a través del pantà de Guadalest. Benidorm té uns 70.000 habitants a l'hivern i uns 400.000 a l'estiu. A la ciutat de Benidorm se soluciona el neguit de l'home modern: no cal mour's de la ciutat. L'avorriment és segur però sempre podràs dir que has passat els dies d'estiu a la ciutat dels gratacels. Cada *skyscraper* puja més enlaire que l'anterior. L'horitzó de gratacels de la ciutat és una mena d'evocació de Chicago o Nova York sobre les pelades serres d'Alacant. El Puig Campana, sovint embarretat de núvols, i la serra d'Aitana, que dona nom a tantes noies, miren de reüll la desmesura humana. Ningú no ens salvarà de nosaltres mateixos.